
05

Juni 2012
www.dbi.edu

DBI-POSTEN

MAN KAN IKKE BYGGE KIRKE PÅ ET NEJ

Men der kan heller ikke bygges kirke uden et nej.

s. 07

→ | Der er brug for en ny ungdomsgeneration til at videreføre kristen mission og kirkeligt arbejde i Danmark og i udlandet.

KAN DIN MENIGHED SPONSORERE EN STUDERENDE?

FOTO: DBI

Hjælp en studerende med at få et stipendium.

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

En økonomisk udfordring

De næste ti år er det afgørende at få en ny ungdomsgeneration til at vælge én af DBIs uddannelser, sådan at der hele tiden er nye generationer til at tage over i det kristne arbejde i Danmark og udlandet. For at kunne virkeliggøre det, har DBIs styrelse besluttet, at kommende studenter fra sommeren 2012 kan tilbydes stipendier.

Dette vil være en stor økonomisk udfordring for DBI, da midlerne til stipendier vil være en udgiftspost ud over den almindelige drift.

Som menighed eller enkeltperson kan du være med til at hjælpe

Derfor vil vi gerne spørge, om din menighed kan

sponsorere stipendier til en studerende på DBI? Hvis 20 mennesker i en menighed giver 100 kr. pr. måned i fire år, så har man betalt starthjælp og stipendier for én studerende.

Hvis en menighed beslutter, at 24.000 kr. af lokalbudgettet skal gå til DBI i fire år, så har man betalt starthjælp og stipendier for én studerende.

Studerterhjælp til menighedsopgaver

Hvis din menighed vælger at sponsorere en studerende, kan I i et vist omfang trække på DBI-studerende til afgrænsede menighedsopgaver. I får også førsteprioritet til bibelundervisning og møder holdt af DBIs lærere.

Hør mere om menighedssponsorater: Kontakt sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen, 33 69 55 12 eller elp@dbi.edu

BACHELOR I TEOLOGI OG MISSION? ELLER EN ÅBEN UDDANNELSE I KRISTENDOM?

**Menneskelig, faglig og
åndelig vækst og udvikling**

Måske skulle man
læse på DBI?

Se mere på www.dbi.edu

Ansøgningsfrist
15. juli 2012

økonomi | I sommermånederne falder DBIs gaveindtægter... men regningerne skal stadig betales.

VED LAVVANDE...

Ferietid er hviletid. Vi skal gå ned i tempo og lave noget andet for en tid. Der må gerne være lavvande i bunken af opgaver og gøremål. Men ferietid er også lig med lavvande i DBIs pengekasse. I juni, juli og august er det ekstra svært at få pengene til at række til de månedlige udgifter.

Hvis du er tilmeldt Betalingsservice, bliver din gave automatisk overført til DBI – også i ferietiden.

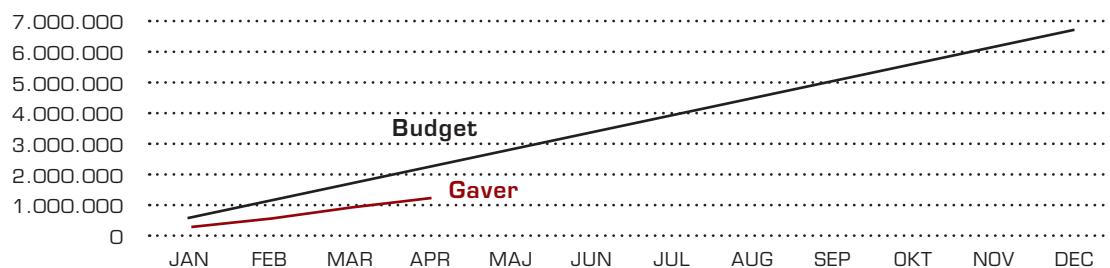
Få lavet en Betalingsserviceaftale til DBI inden ferien, hvis ikke allerede du har en sådan aftale. Ring eller skriv til økonomifuldmægtig Kirsten Hansen på tlf. 33 69 55 11 eller kh@dbi.edu.

Gaveoversigt 2012

Månedsbudget: 561.015 kr. Indkomne gaver i april 2012: 327.690 kr.

Bagud iforhold til budget 30. april 2012: 964.774 kr.

husk i forbøn

Bed om/for

- 20 nye studerende på bacheloruddannelsen
- 10 nye studerende på Åben uddannelse i kristendom
- de studerendes eksaminer

Tak for

- at de studerende har fokus på bøn
- at DBIs venner bakker op om uddannelserne
- de studerendes indbyrdes fællesskab

DET ER MILJØET, DER GØR DET

→ | Der er flere grunde til, at livet som teologistuderende kan være godt, og én af dem er selvfølgelig de omgivelser, hvor man færdes i hverdagen.

FOTO: DBI

DBIs kaffestue er rammen om mange spændende debatter, skriver Jakup Petersen.

Af Jakup Petersen, studerende på DBI

Jeg hedder Jakup Petersen og er en af flere færinger, der nu studerer teologi på DBI. Det har jeg gjort siden 2010 og synes, at det har været en meget spændende og god tid. Jeg er blevet opfordret til at skrive nogle få ord om det at studere teologi på DBI, og lidt om hvorfor og hvordan jeg bruger DBI.

De, der har set lokalerne på DBI, vil helt sikkert mene, de er lidt små, men meget hyggelige. Det var mit første indtryk, da jeg for 3 år siden var forbi DBI for at se stedet, høre lidt mere om teologi og for at tale med den daværende vejleder. Dengang fik jeg også en rundvisning af en færøsk teologistudent.

Alt det, man kan ønske sig

Da jeg startede på uddannelsen tænkte jeg, at jeg gerne ville gøre brug af muligheden for at have en fuldtidslæseplads på DBI. Jeg forestillede mig et kontor, hvor jeg kunne have mine bøger stående og hvor jeg kunne sidde og arbejde. Når jeg tænker lidt over den tid, jeg har været her og over hvad der har været godt ved den tid, kan

jeg i hvert fald se to ting. Det ene er, at man nærmest kan skelne helt mellem arbejde og fritid. Jeg kan lave mine lektier, mens jeg er på mit "DBIkontor" og kun sjældent tager jeg lektierne med hjem. Og mangler man lige en bog, så har man alt det, man kan ønske sig på biblioteket lige uden for kontoret.

Kaffestuen er stedet

Den anden ting er, at når man så laver lektier, hvad enten det er at læse en bog eller terpe græsk, så er der altid stille i læsesalen, og man motiveres af de andre flittige studenter, der gør det samme! Der er ikke noget TV eller en guitar eller for den sags skyld et køleskab, der lige kunne friste.

Men man kunne så spørge, om ikke andre læsesale i byen er ligeså stille og fyldt med flittige studenter, og det skal de nok være. Men jeg vil gerne nævne en anden grund til, at jeg godt kan lide DBI. Det er miljøet omkring kaffestuen. I løbet af en uge er kaffestuen ramme om måltider, bøn, sang, andagter og debat over et eller andet spændende emne. Endelig er det stedet, hvor man drøfter de helt store teologiske problemer over en kop kaffe med sine venner.

PRIORITER FÆLLESSKABET!

→ | Sådan lyder opfordringen fra Peder Østergård Jensen til de studerende på DBI. Han er selv kandidat fra DBI og lægger stadig vejen forbi, når han er i nærheden.

Af Peder Østergård Jensen, landssekretær i ELM

Da jeg bor i Københavnsområdet, kommer jeg stadig af og til ind på DBI. De nuværende studerende tænker formentlig: hvem er nu det? Men på DBI får jeg sådan en dejlig hjemlig følelse.

Fokus på praksis

Det er ikke pensummet fra kirkehistorie, jeg har mest brug for i min hverdag som landssekretær i Evangelisk Luthersk Missionsforening. Jeg lærte heller ikke noget om hjemmesider, ansættelseskontrakter eller referatskrivning på teologistudiet, og for nylig tog jeg et kursus i ledelse, da det heller ikke var på skoleskemaet dengang. På teologistudiet på Det Teologiske Fakultet var der ikke fokus på praksis, men på DBI derimod var der løbende kurser og temadage med praktisk indhold.

Mission

ELM er en lille organisation. Det betyder, at jeg er i berøring med mange forskellige arbejdsområder. Et af de mest inspirerende er mission i udlandet. Mission handler om, at mennesker møder Ham, som kan give evigt liv og nyt håb. Derfor er det en opgave, som giver energi frem for at tage energi.

Jeg er også med i DBIs TKM-udvalg, der sørger for kontakt mellem studiemiljøet på DBI og missionsorganisationerne. Jeg og ELM ønsker et tæt samarbejde med DBI, så ELM kan være en oplagt mulighed for dem, som ønsker at rejse ud som missionærer. Jeg glæder mig derfor over, at DBI nu har en rigtig god uddannelse for kommende missionærer.

Kan stå fast

Selvfølger er det en stor hjælp, at jeg har læst teologi i forhold til mit job. Når jeg arbejder med forkyndelse og undervisning, trækker jeg

FOTO: DBI

Jeg behøver ikke at danne min mening i situationen, men stå fast på de erkendelser, jeg gjorde i min studietid, siger Peder Østergård Jensen.

meget på den viden, jeg har fået ved at fordybe mig i Bibelens indhold og i hvordan den hænger sammen. Ud fra mit pensum i kirkehistorie har jeg også kunnet skrive artikler og holde foredrag om fx Luther. Der er mange områder, hvor jeg mærker, at jeg ikke behøver at danne min egen holdning i situationen, men kan stå fast på de erkendelser, jeg gjorde i studietiden.

Mit råd til de studerende i dag er, at de skal prioritere fællesskabet på DBI, fordi det giver en åndelig dannelse, som er uvurderlig. Fællesskabet med lærer og andre studerende har nemlig været med til at forme mig som den, jeg er i dag.

→ | 14.-18. august afholder Friluftsmissionen 'Reach the City' i København for 2. år i træk.

MIE BRÆNDER FOR AT NÅ SIN BY MED EVANGELIET

FOTO: DBI

Mie synes, det er sjovt at lave gademission.

Interview med DBI-student Mie Holm-Sørensen.

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Hvad går Reach the City ud på?

At "nå byen" med evangeliet. Det kan gøres gennem mange forskellige aktiviteter som fx tale-male-bræt eller gospel-magic. Reach the City er en kombination af bibeltimer, "how-to-do-it"-undervisning og evangelisation i praksis på gader og torve.

Hvad er tale-male-bræt og gospel magic?

Tale-male-bræt er en tavle med papir, hvor man

på forhånd har malet halvt færdige billeder og bogstaver. Det pirrer folks nysgerrighed. Man tager tavlen med ud på gaden og fortæller, mens man maler færdig, så det sammen med fortællingen udgør budskabet. Gospel-magic er trylleri, som samtidig har en forkyndende pointe.

Hvorfor gik du med i arbejdet?

Jeg brænder for at nå min by med evangeliet. Ydre mission er godt og vigtigt, men vi har også et kald til at vidne for vores naboer. Og der er MANGE i Danmark, som ikke kender Jesus. Jeg gør det også, fordi jeg synes, det er sjovt at deltage i Reach the City's mange aktiviteter.

Hvilken oplevelse gjorde mest indtryk på dig, da du deltog i Reach the City sidste år?

Vi gik ud for at møde os med de unge, som spillede basketball. Men det virkede ikke naturligt, så efter en tid, gik vi igen. Lige som vi skulle til at forlade stedet, kom en ung araber og spurgte, hvem vi var. Han var meget imødekomende, og vi fortalte, at vi var evangelister. I over en time snakkede vi med ham og hans venner. De var muslimer, men gav udtryk for, at de havde stor respekt for, at vi fortalte om vores tro.

Fra teori til praksis – kan du trække på det, du har lært på DBI i arbejdet?

Ja, for jo mere du ved om din tro, jo lettere er det at formidle den videre. Etiske, filosofiske og kulturelle aspekter fra undervisningen har jeg også taget med mig. Når man møder et menneske, er det vigtigt at forstå, hvordan han eller hun tænker og mener. Hvis man har hørt lignende tanker før, er det lettere at forstå. Hvis man fx intet ved om islam, er det sværere at forstå, hvad en muslim prøver at forklare om sin tro.

På DBI reflekterer vi også over vigtigheden af at bringe evangeliet ud. Men det må jo følges op med praksis. Ellers nytter det intet.

→ | I sin orlov forsker Jens Bruun Kofoed i de ikke-bibelske skabelsestekster for at finde ud af, hvordan de kan kaste lys over forståelsen af den bibelske skabelsesberetning.

I SIT BILLEDE

FOTO: DBI

Gud måtte sende en ny Adam i sit billede, for at genoprettelsen kunne fuldendes, skriver Jens Bruun Kofoed.

Af Jens Bruun Kofoed, lektor på DBI i Gammel Testamente, Ph.d.

I den gamle Orient fungerede templerne som gudernes bolig. Når et tempel skulle indvies, var der udførlige ritualer for, hvordan tempelgudens billede skulle bæres ind i templet og installeres i sin bolig. Gudernes opgave var først og fremmest at sikre skabelsens orden. Både i det gamle

Egypten og i det gamle Mesopotamien gennemførtes et "mundåbnings" ritual, så gudebilledet kunne kommunikere med sine undersåtter, om hvordan de skulle opretholde tilværelsens orden.

Skabergud

I skabelsesteksterne i GT ses tydeligt, hvordan der polemiseres mod en sådan forståelse af forholdet mellem tempel, gudebillede og skabelsens

orden, og hvordan der i stedet forkyndes det unikke i troen på Herren som himmelens og jordens skaber. Den stærkeste forkyndelse i Bibelen af Herren som den eneste skabergud finder vi i Esajas' Bog, hvor det retoriske spørgsmål, "Hvem er som Gud?", går igen og igen.

Esajas beskriver snedkeren, der "former en gud". Selvom billedet gøres til genstand for ritualer, der skal "guddommeliggøre" det, så er der i virkeligheden ikke tale om andet end en "menneskeskikkelse, et menneskes herlighed" (44:13). Hverken snedkeren eller den, der har bestilt billedet, har kundskab nok til at sige om det træ, som billedet er lavet af: "Halvdelen brændte jeg op, så bagte jeg brød på gløderne, stegte kød og spiste det. Resten gjorde jeg til et afskyeligt billede, og jeg tilbad en træklods" (44:19). Til forskel fra alle disse "træklodser" forkynder Esajas Herren som den eneste, der har magt til at gribe ind og vende folkets skæbne fra forbandelse til velsignelse.

Det kosmiske tempel

En anden polemik i Es 66:1-2 handler om forståelsen af skaberværket som Guds kosmiske tempel: "Dette siger Herren: Himlen er min trone, jorden min fodskammel. Hvilket hus skulle I kunne bygge mig, eller hvilket sted skulle være min bolig? Min hånd har skabt alt dette, sådan blev det hele til, siger Herren." Læser vi skabelsesberetningen i dette lys, kaster det klarhed over beskrivelsen af gudsbilledligheden. Når der i de ti bud står: "Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst *oppe i himlen* eller *nede på jorden* eller i vandet *under jorden*" (2 Mos 20:4), så tager det udgangspunkt i datidens tredelte verdensbillede, hvor kosmos bestod af himlen, jorden og "underjorden." Billedforbuddet refererer altså til det skabte kosmos.

Når israelitterne til forskel fra andre folk *ikke* måtte lave gudebilleder, så er det ikke kun fordi,

de bare ville være "træklodser," men fordi Gud selv havde lavet et gudsbillede og placeret det i sit kosmiske tempel, nemlig *mennesket*. Den opgave, som nabofolkenes gudebilleder havde med at opretholde skabelsens orden, tildelte Gud sine gudsbilleder, *menneskene*.

Genoprettelsen

Da skabelsens orden efter syndefaldet skulle genoprettes, kunne hverken Abel, som var død, eller Kain, som var bandlyst, varetage opgaven. Der måtte en anden søn til. Efterhånden som genoprettelseshistorien skred frem, blev det klart, at selvom de efterfølgende "gudsbilleder" gjorde deres til at genoprette skabelsens orden, så måtte Gud sende en ny Adam i sit billede, for at genoprettelsen kunne fuldendes. I Hebræerbrevet udtrykkes det sådan: "Mangfoldige gange og på mangfoldige måder har Gud i fortiden talt til fædrene gennem profeterne, men nu ved dagens ende har han talt til os gennem sin søn, hvem han har indsat som arving til alle ting, ved hvem han også har skabt verden. *Han er Guds herligheds glans og hans væsens udtrykte billede* (Heb 1:1-3a). Jesus Kristus er "den usynlige Guds billede, al skabnings førstefødte" (Kol 1:15-17), og "...dem, der ikke tror ...har denne verdens gud blindet, så de ikke ser lyset, der stråler fra evangeliet om Kristi herlighed, *Kristus, som er Guds billede*" (2 Kor 4:4). Men hvis vi tror på Kristus, er det helt anderledes: "Alle vi, som med utilsløret ansigt i et spejl skuer Herrens herlighed, forvandles *efter det billede, vi skuer*, fra herlighed til herlighed (2 Kor 3:18). "...For dem, han forud har kendt, har han også forud bestemt til at formes *efter sin søns billede*" (Rom 8:28-29). Når Gud nyskaber himmel og jord, skal vi som troende ikke længere se "billedet" indirekte: "Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud" (1 Kor 13:12).

MAN KAN IKKE BYGGE KIRKE PÅ ET NEJ

→ | Der kan ikke bygges kirke på et nej alene.
Men der kan heller ikke bygges kirke uden et nej.

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Af Kurt Dalsgaard, næstformand i ELN

Som kristne er der meget, vi må sige nej til. Aktuelt er det store samtaleemne ritualer for homoseksuelle vielser, og i kristne sammenhænge har det fyldt meget den sidste tid. Ikke så underligt, da et sådant ritual er med til at dræbe kirkens åndelige liv. Men kan vi blive så optaget af alt det, vi skal sige nej til, at vi bliver åndeligt tomme? Som tomme tønder, der bare buldrer

og larmer, men er hule indvendig. Kan man som kristen og som kirke leve og vokse på et nej?

Til dette spørgsmål vil en del svare, at det kan man ikke. En negativ tilgang til vores tro og kirkens liv giver ikke næring til åndelig vækst og til mission. Derfor reagerer nogle på den måde, at de stort set aldrig udtrykker en teologisk afstandtagen til noget som helst. Vi jager jo bare folk væk, og det dræner vores tro og kirkefælesskab for glæde og smittende tro, tænker man. Men hvor går vejen? Hvordan får vi god næring

til vores kristne tro og til kirkens liv?

Djævelen ødelægger liv

Den apostolske trosbekendelse viser os vejen. Den starter med, at vi forsager Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen. Og derefter bekender vi troen på Gud Fader, på Jesus Kristus og på Helligånden. Her er det tydeligt, at forsagelsen fylder ganske lidt i forhold til troen på den treenige Gud. Samtidig er det klart, at forsagelsen er vigtig. Vi begynder med forsagelsen, inden vi går til alt det positive, som vi tror på, og som er næring for vort trosliv. Dropper vi forsagelsen af Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen, fordi det lyder negativt, så vil den følgende bekendelse falde til jorden.

Hvorfor forsager vi Djævelen? Hvorfor siger vi nej? Fordi Djævelen ødelægger alt liv og alt det gode i en kristens liv og i menighedens fællesskab. Først når vi siger nej til Djævelen, bliver der plads til åndeligt liv, til vækst og mission.

Udfordringen for os er måske, at vi for ofte bliver hængende i nej'et. Vi må huske, at næringen til vores tro ligger i trosbekendelsens tre led om Gud Fader, Jesus Kristus og Helligånden. Og der kan ikke bygges kirke på et nej alene. Men der kan heller ikke bygges kirke uden et nej.

Guds lys i en mørk tid

I den aktuelle kirkelige situation arbejder Evangelisk Luthersk Netværk (ELN) på at samle lutherske kristne, så de sammen kan sige et tydeligt nej, men også så de sammen kan være levende kirke i en åndelig forvirret tid. Store Bededag, den 4. maj, oprettede ELN et Menighedsnetværk, hvor alle typer af menigheder og menighedslignende grupper kan være med og inspirere hinanden til at være Guds lys i en åndelig mørk tid. Menighedsnetværkets vision lyder sådan:

"Et netværk af menigheder, som ud fra et fælles teologisk grundsyn - i respekt for hinandens forskelligheder - vil opmuntre og inspirere

hinanden til at være levende og missionerende menigheder."

Når man tilmelder sig Menighedsnetværket markerer man derved, at man ønsker at stå på en sund teologisk grund, men hovedsigtet er samtidig, at vi vil inspirere hinanden til at nå ud med trosbekendelsens gode budskab til alle danskere. Vi vil støtte hinanden i at grave dybt i Bibelens skatte, hvor vi lærer den treenige Gud at kende. Den Gud, som sendte sin enbårne søn og derved viser, at han selv er mission. For mission betyder sendelse. Gud sendte sin søn til os, og nu sender han Kirken til verden. Guds hjerteslag må blive hjerteslaget i hans menighed og i den enkelte kristne. Det sker, når vi gennem nådemidlerne modtager alle Guds gode gaver til os: Tilgivelse, frelse og et nyt liv samt et åndeligt fællesskab med alle de andre, som lever tæt på Gud og mærker hans hjerteslag.

Kirken voksende

Om de første kristne læser vi i Apg. kap. 2 vers 42: "De holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, ved brødet brydelse og ved bønnerne", og kapitlet slutter med konklusionen i vers 44: "Og Herren føjede hver dag nogle til, som blev frelst".

De første kristne oplevede, at der hver dag var mange nye, som kom til troen. Forklaringen på dette var, at de holdt fast ved nådemidlerne, og at de havde et varmt fællesskab med hinanden. Og Helligånden blæste liv i Ordet og sakramenterne og i det kristne fællesskab, så Kirken voksede både i antal og i det indre liv med Gud.

Som kristen og som menighed skal vi sige både ja og nej. Selvom trosbekendelsen begynder med et nej, skal vi måske sommetider starte med et ja, så mennesker oplever, at de er elsket af Gud – og af os. Men vi slipper ikke udenom også at sige nej. Og dog er det ikke nej'et der skaber troen og giver vækst til kristenlivet. Det er Guds store ja til os.

DEN ONDE – ELLER DET ONDE?

→ | To børn er på vej hjem fra børneklub i kirken. Den ene spørger: "Tror du på Djævelen?" Den anden svarer – "Njah, det ved jeg ikke rigtig. Det er nok bare far – ligesom julemanden!"

Af Jørgen Jørgensen, sognepræst i Aabenraa

Det svarer godt til billedet, mange har i vores tid: Djævelen er en udklædt skikkelse, der optræder ved Tour de France – og andre festlige lejligheder. Men hvis ikke der findes en åndsmagt, der både er ond og som har vilje og magt, så har menneskene meget at svare for selv. Så bliver vi endnu mere skyldige, end vi allerede er.

Bibelen ikke i tvivl

Godt nok tales, tænkes og prædikeres stadig om Fanden i nogle kirkelige kredse, men ofte uden gennemslagskraft og bag lukkede døre. I det offentlige rum er det svært nok at sige, at man tror på Jesus, men også at vedkende sig troen på en Djævel føles ofte langt ude.

Men Djævelen er ikke ophørt med at eksistere, fordi kristne bliver forlegne ved at tale om ham – eller fordi, at han er begyndt at optræde i fastelavnkostume.

Vi ved, han findes. Bibelen er ikke et sekund i tvivl: Der findes en ond åndsmagt, der med vilje og magt står Gud imod og kun ønsker at ødelægge Guds gode skaberværk. Vi kender det onde i verden i en så dæmonisk grad, at der må stå andet bag end blot menneskelig uforstand og almindelige fejltagelser.

Ikke mod kød og blod

Hvis vi ikke holder fast i det, Gud har sagt om Djævelen, får det meget store konsekvenser. Findes Djævelen ikke, kommer det onde jo udelukkende fra os selv; og det betyder: Vi skal følge Guds bud om at stå det onde imod ved at kæmpe mod andre mennesker, der repræsenterer og virkeliggør det onde. Det giver os et helt forkert perspektiv på vores liv. Paulus skriver i Ef. 6,12 "...for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherkerne i dette mørke, mod ondskabens åndemag-

ter i himmelrummet." Vi skal ikke kæmpe mod mennesker, siger Paulus, men mod ondskabens åndemagter i himmelrummet. (Det onde kommer ikke fra mennesker (kød og blod), men fra ondskabens åndemagter i himmelrummet). Og ofte ved mennesker "ikke hvad de gør". Det betyder ikke, at mennesker ikke gør sig til det ondes redskaber. Det ser vi hele tiden hos os selv og andre, men det har sit dybeste udspring et andet sted. På Paulus' tid var det kristenforfølgelse, der var den ondskab, kristne måtte se i øjnene. Dertil politisk og økonomisk undertrykkelse, slaveri, uretfærdig rettergang, sult, sygdom, uvidenhed og angst. Men det var ikke blot det romerske styre, der var ophav til alt dette; det var Djævelen – iscenesat af villige magthavere.

Åndelig rustning

Paulus formaner de kristne til at kæmpe – iførte Guds fulde rustning, (Ef. 6,10-18). Kampen er ikke mod romere og slavepiskere, men mod ondskabens åndemagter; derfor er det en åndelig rustning, de skal iføre sig i form af frelsesvished, sandhed, villighed til at bevidne sin tro, kendskab til Guds ord osv.

Vor tids ondskab – kirkelig slendrian, vranglære, splittelse i menigheder, opløsning af ægteskaber, et samfund, der i den grad er med til at skabe tabere – har ikke blot sin kilde i onde menneskers systematiske forsøg på at nedbryde alt sandt og godt. Det er Djævelens værk – synliggjort og virkeliggjort af villige mennesker – os selv inkl. - der i vores medfødte natur har en sådan brist, at vi ikke selv kan skelne det sande fra dets skin.

Forsagelsen

Vi ved ikke så meget om ham, men vi ved nok: Han har syndet fra begyndelsen (1. Joh. 3,8). Han vil både skræmme og forføre ved at optræde truende som en brølende løve (1. Pet. 5,8) eller lokkende som en lysets engel. Vi kender hans målsætning; at stjæle, slagte og ødelægge (Joh.

FOTO: FLICKR

10,10). Alene disse få karakteristiske træk burde være nok til at give substans og nerve til forsagelsen: "Vi forsager Djævelen, og alle hans gerninger og alt hans væsen!"

For et kristent menneske er forsagelsen væsentlig. Den sætter os fri til at elske vor næste – uanset vor næstes personlige kvaliteter og udstråling. Det er ikke næsten, der er vores modstander, men Fanden og hans dæmoniske hær af onde ånder. Vi kan forføres – skræmmes – falde i den ondes garn. Derfor skal vi vogte os

mod at blive besmittet af ondskabens forløjede og manipulerende løfter. Vi skal beskytte os – med frimodighed, glæde og håb. For han, der er med os, er stærkere end han, der er imod os. Det var den vise kong Hiskijas ord til sit folk, da en overmægtig hær under ledelse af Sankerib, belejrede Jerusalem: "for den, der er med os, er større end den, der er med ham!" (2. Krøn. 32,7). Det ord gælder også vort forhold til Djævelen. Gud er større. Tænk, hvilken enkel sandhed at leve i tillid til!

FIUC FLOT PLACERET PÅ FORSKNINGSPRODUKTIONSLISTEN

→ | Den norske forskningsstatistik for 2011 viser en flot placering for DBI's nye samarbejdspartner, Fjellhaug International University College (FIUC).

FIUC's forskningsproduktion er på niveau med såkaldte videnskabelige højskoler.

Af Nicolai Techow, Adjunkt i Ny Testamente, cand. theol. ph.d.

Norge har 25 private universiteter, og blandt de 17 såkaldt private højskoler, som bliver forskningsregistreret indtog FIUC en overordentlig flot fjerdeplads, når der ses på de rå brutto-tal, der angiver samlede antal forskningspoint, en institution har tjent.

Skeles der lidt mere til institutionernes størrelse målt på antal studenter, er placeringen endnu mere imponerende. FIUC er nemlig kun overgået af højskoler med mellem 10 og 20 gange så mange studerende. På denne skala har FIUC således en forskningsproduktion, der er flot på niveau med de såkaldt videnskabelige højskoler.

Nr. 2 blandt alle universiteter i Norge

Ser man på forskningspoint optjent pr. videnskabelige medarbejder, hvor vi får

den egentlige forskningseffektivitet, er FIUC placeret som intet mindre end nr. 2 blandt alle universiteter, videnskabelige højskoler og højskoler i hele Norge, både statslige og private. FIUC er her kun overgået af Menighetsfakultetet i Oslo, der ligesom DBI's tidligere samarbejdspartner, Misjonshøgskolen i Stavanger, i flere år har ligget blandt de allerbedste i Norge. FIUC's præstation er således meget bemærkelsesværdig og én vi på DBI er stolte af på vores samarbejdspartners vegne og vil gøre alt, hvad vi kan, for at leve op til.

Sagen er nemlig, at disse resultater er sidste måling på en stærkt stigende forskningsproduktionskurve, båret ikke bare af nogle få stjerner, men af relativt mange medarbejdere. Og det er håbet og prognosen, at kurven fortsat vil stige, når FIUC-DK fra og med august i år betyder en mærkbar forøgelse af medarbejderstaben og forskningskapaciteten.

LoyaltyPlus+

Kunde- og medarbejdertilfredshed

Måling af tilfredshed og loyalitet samt ledelsesrådgivning til tolkning og anvendelse af resultater.

Kontakt gerne Kim Hjeremind for en uforpligtende drøftelse af muligheder og priser.

LoyaltyPlus
Hovmarksvej 68
DK-2920 Charlottenlund

Tlf.: 40 844 441

www.loyaltyplus.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf: 4826 5600

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Bibelske rejser

Bibel- & badeferie - Tyrkiet	31.8, 8 dg.
Italien - Rom m. Pompei & Assisi	13.9, 10 dg.
Israel - Klassisk rundrejse	15.9, 10 dg.
Tyrkiet - I Paulus' fodspor	23.9, 10 dg.
Israel - løvhyttefest rundrejse	28.9, 11 dg.

Bestil katalog

75 92 20 22 - fxr@felixrejser.dk

DBIPOSTEN

Redaktion

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Michael Mørch
Stud.theol. Bergur Johannesen
Stud.theol. Jesper Sundgaard

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu DBI-posten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen

Tryk TypoGraphic A/S

ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1
1360 København K
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3205 Konto 0005215900
DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen

Rektor Børge Haahr Andersen

Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen

Studiekoordin. Elisabeth Jacobsen

aktuel kommentar | Onsdag den 18. april var DBI medarrangør af en debat mellem William Lane Craig og Klemens Kappel.

TROSFORSVAR

Af Jakob Valdemar Olsen, adjunkt i systematisk teologi., PhD

Craig er en kristen amerikansk filosof. Kappel er lektor i filosofi ved Københavns Universitet og ateist. De skulle pege på argumenter for og imod Guds eksistens. Debatten forgik i Bethesda på Israels Plads i København. Interessen var overvældende. Bethesda blev totalt proppet, og 200 personer måtte afvises ved døren, da der ikke var plads til flere. Indenfor samledes ateister, kristne, muslimer, Hara Krishna troende og andet godtfolk. Jeg tror, at med de rette lokaler, kunne vi have samlet 1000 tilhørere.

Efterfølgende har interessen også været stor. Man kan se debatten på Youtube (https://www.youtube.com/watch?v=4NmX360L_YI), hvilket der er forrygende mange, der har gjort. Flere seriøse og længerevarende samtaler er fulgt i kølvandet på debatten.

Hvorfor denne store interesse?

En af grundene er, at der er en voksende interesse for trosforsvar. Og interessant nok er det en dragnig, man ikke alene møder hos kristne, men også hos ateister, tvivlere og andet godtfolk. Emnet ses som væsentligt og der er mange, der gerne vil have seriøse svar på ærlige spørgsmål.

Samtidig forholder det sig sådan, at der er flere og flere i Danmark, der er kommet så langt væk fra kristendommen, at et kristent verdensbillede i udgangspunktet synes ek-sotisk. For mange i Danmark giver evangeliet i udgangspunktet ingen mening, før de får svar på nogle af de mange spørgsmål, de sidder med. Derfor kan spørgsmålet, om Gud overhovedet eksisterer, være et udgangspunkt for en samtale om, hvad kristendom er.

Den aften bliver ikke den sidste aften, hvor trosforsvar er på plakaten.

månedens citat

Dem, der altid beder, er nødvendige for dem, der aldrig beder.

Victor Hugo